

Sygn. akt VII Ga 59/08

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 30 stycznia 2009 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku, VII Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.)
Sędziowie: SO Małgorzata Banaś
SO Mariusz Struski
Protokolant: st. sekr. sąd. Karolina Mońko

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2009 roku w Słupsku
na rozprawie
sprawy ze skargi **Prezesa Urzędu Zamówień**
z udziałem zamawiającego **Urzędu Morskiego w Słupsku** i odwołującego
Warbud S. A. w Warszawie
i interwenienta ubocznego **Hydrobudowy S. A. w Warszawie**

na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej
z dnia 2 grudnia 2008, sygn. akt KIO/UZP 1321/08

1. uwzględnia odwołanie i zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:
  - a- odrzuca odwołanie w zakresie dotyczącym unieważnienia postępowania;
  - b- nakazuje Zamawiającemu Urzędowi Morskiemu w Słupsku unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego Warbud S.A. w Warszawie i unieważnienia postępowania oraz nakazuje Zamawiającemu powtórzenie czynności badania i oceny ofert;

2. zasądza od Zamawiającego Urzędu Morskiego w Słupsku na rzecz Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;
3. nakazuje ściągnąć od Zamawiającego Urzędu Morskiego w Słupsku na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Słupsku) kwotę 3.000 (trzy tysiące) zł tytułem opłaty stałej od skargi, od której uiszczenia skarżący był zwolniony z ustawy.

Handwritten signature

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2008 roku Krajowa Izba Odwoławcza orzekająca w sprawie KIO/UZP 1321/08, na skutek odwołania wniesionego przez Warbud S.A. w Warszawie od rozstrzygnięcia przez zamawiającego Urząd Morski w Słupsku protestu z dnia 28 października 2008r. oddaliła odwołanie i obciążyła kosztami postępowania odwołującego.

Z uzasadnienia wyroku wynika, że skład orzekający Krajowej Izby Odwoławczej stwierdził, iż zamawiający naruszył przepis art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych z dnia 29.01.2004r. (dalej pzp Dz.U. z 2007r. Nr 223 poz. 1655) poprzez bezzasadne odrzucenie oferty odwołującego. KIO uznała bowiem, że specyfikacja istotnych warunków zamówienia zawierała ogólne postanowienie, wedle którego kosztorys ofertowy miał być sporządzony zgodnie z przedmiarem robót, zaś kosztorys ofertowy odwołującego spełniał wymagania określone w specyfikacji przez zamawiającego. Zdaniem składu orzekającego KIO samo naruszenie przepisów ustawy przez zamawiającego nie miało jednak wpływu na wynik postępowania, albowiem zostało ono unieważnione. KIO nie może zaś rozpoznawać odwołań w zakresie wykraczającym poza dyspozycję art. 184 ust.1a pzp, zgodnie z którym w postępowaniu o wartości mniejszej niż równowartość 5 150 000 Euro odwołanie od rozstrzygnięcia protestu w zakresie unieważnienia postępowania nie przysługuje.

Skargę na powyższy wyrok Krajowej Izby Odwoławczej złożył Prezes Urzędu Zamówień Publicznych, zaskarżając go w całości. Skarżący zarzucił:

- naruszenie przepisu art. 191 ust. 1 a pzp poprzez nieuwzględnienie odwołania, pomimo stwierdzenia interesu prawnego odwołującego oraz pomimo stwierdzenia naruszenia przez zamawiającego art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp, którego skutkiem było bezpodstawne odrzucenie oferty wykonawcy i które miało wpływ na wynik postępowania;
- naruszenie przepisu art. 191 ust. 2 pkt 1 i 2 pzp poprzez uznanie, że w sprawie odwołania od rozstrzygnięcia protestu dotyczącego odrzucenia oferty nie jest dopuszczalne nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności unieważnienia postępowania, a w konsekwencji nienakazanie zamawiającemu unieważnienia tej czynności, a także poprzez nienakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego oraz nienakazanie powtórzenia czynności badania i oceny ofert oraz czynności wyboru

najkorzystniejszej oferty pomimo stwierdzenia naruszenia przez zamawiającego art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp,

- naruszenie art. 184 ust. 1a pkt 4 pzp poprzez błędną wykładnię i uznanie, że nie jest dopuszczalne orzekanie w przedmiocie odwołania od rozstrzygnięcia protestu dotyczącego odrzucenia oferty w sytuacji unieważnienia postępowania przez zamawiającego oraz uznanie, że nie jest dopuszczalne rozpoznawanie zarzutów naruszeń prawa dotyczących czynności zamawiającego podjętych wskutek zaskarżonych czynności.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uwzględnienie odwołania oraz nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego oraz czynności unieważnienia postępowania, a także nakazanie zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert oraz czynności wyboru najkorzystniejszej oferty oraz zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na skargę zamawiający Urząd Morski w Słupsku wniósł o zmianę pkt 1 zaskarżonego wyroku i odrzucenie odwołania na podstawie art. 187 ust. 4 pkt 8 ustawy PZP względnie oddalenie skargi w całości. Zamawiający podniósł:

- naruszenie przez KIO w zaskarżonym wyroku art. 179 pzp w zw. z art. 187 ust. 4 pkt 3 pzp poprzez błędne przyjęcie istnienia interesu prawnego po stronie odwołującego i nieodrzczenie odwołania;
- naruszenie przez KIO w zaskarżonym wyroku art. 184 ust. 1a pzp poprzez nieodrzczenie odwołania dotyczącego unieważnienia postępowania o wartości mniejszej niż równowartość 5 150 000 Euro;
- naruszenie przez KIO w zaskarżonym wyroku art. 7 pzp i art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp poprzez błędne przyjęcie, że odrzucenie oferty odwołującego było bezpodstawne, albowiem oferta ta nie odpowiadała warunkom określonym w specyfikacji;
- błędną wykładnię art. 184 ust. 1a pkt 4 pzp zastosowaną przez skarżącego poprzez uznanie dopuszczalności orzekania przez Izbę w przedmiocie odwołania od rozstrzygnięcia protestu dotyczącego unieważnienia postępowania;
- błędną wykładnię art. 191 ust. 1a pzp zastosowaną przez skarżącego poprzez uznanie, że dokonana przez zamawiającego czynność unieważnienia postępowania miała istotny wpływ na wynik tego postępowania.

Ponadto zamawiający wskazał, że zgodnie z art. 94 ustawy w brzmieniu obowiązującym na dzień 23 października 2008 roku w przedmiotowej sprawie nie można zawrzeć ważnej

umowy, albowiem upłynął już termin związania ofertą.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 24.09.2008r. Zamawiający – Urząd Morski w Słupsku - ogłosił przetarg nieograniczony na wykonanie robót budowlanych „Remont Nabrzeża Słowińskiego w porcie Łeba – I etap” (dowód – ogłoszenie o zamówieniu w dokumentacji przetargowej zamawiającego).

Wymogi specyfikacji istotnych warunków zamówienia (dalej: SIWZ) obligowały wykonawców m.in. do załączenia do oferty kosztorysu ofertowego wykonanego na podstawie przedmiaru robót oraz dokumentacji projektowej (dowód: specyfikacja istotnych warunków zamówienia w dokumentacji przetargowej zamawiającego).

W dniu 9.10.2008r. Zamawiający, udzielając wyjaśnień do specyfikacji, w trybie art. 38 ust. 2 pzp, wskazał, że „do oferty należy dołączyć kosztorys ofertowy (szczegółowy) sporządzony na podstawie przedmiaru robót załączonego do SIWZ; składający ofertę zdecyduje, w jakich składnikach cenotwórczych kosztorysu ofertowego (ceny jednostkowe robót wymienionych w przedmiarze załączonym do SIWZ, koszty zakupu, koszty pośrednie lub w wskaźniku zysku) uwzględni pozostałe koszty wymienione w pkt 2.1 a-f SIWZ” (dowód: wyjaśnienia do SIWZ w dokumentacji przetargowej zamawiającego).

W dniu 14.10.2008r. Zamawiający odrzucił na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp 3 oferty, w tym ofertę Warbud SA w Warszawie i Hydrobudowy SA w Gdańsku i w oparciu o art. 94 ust. 1 pkt 4 pzp unieważnił postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego (zawiadomienie o odrzuceniu ofert i unieważnieniu postępowania w dokumentacji przetargowej zamawiającego).

Wykonawca Warbud SA w Warszawie w dniu 28.10.2008r. złożył protest, a następnie - z uwagi na odrzucenie w dniu 6.11.2008r. protestu przez Zamawiającego – odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej (dowód: protest, k. 5-7, rozstrzygnięcie protestu, k. 8-9, odwołanie, k. 2-4). Wykonawca Hydrobudowa SA w Gdańsku przystąpiła w dniu 31.10.2008r. do postępowania wszczętego wskutek protestu, a następnie w dniu 19.11.2008r. do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego (dowód: oświadczenie o przystąpieniu do protestu, k. 10-13, oświadczenie o przystąpieniu do postępowania odwoławczego w dokumentacji przetargowej zamawiającego).

Sąd Okręgowy zważył:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż w niniejszej sprawie odwołanie od rozstrzygnięcia protestu złożone przez Warbud S.A. w Warszawie dotyczyło zarówno czynności odrzucenia oferty, jak i czynności unieważnienia postępowania. Zgodnie z art. 184 ust.1a pzp w postępowaniu o wartości mniejszej niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8, odwołanie przysługuje wyłącznie od rozstrzygnięcia protestu dotyczącego: wyboru trybu negocjacji bez ogłoszenia, zamówienia z wolnej ręki i zapytania o cenę, opisu sposobu oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu, wykluczenia wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia i odrzucenia oferty. Przepis ten nie przewiduje natomiast możliwości zaskarżenia w tego rodzaju postępowaniach czynności unieważnienia postępowania, a zatem odwołanie w tym zakresie jako niedopuszczalne należało na podstawie art. 198 ust. 3 pzp w zw. z art. 187 ust. 4 pkt 8 odrzucić.

Przystępując do oceny zasadności skargi w pozostałym zakresie, w pierwszej kolejności podzielić należy stanowisko Krajowej Izby Odwoławczej, że Zamawiający – Urząd Morski w Słupsku - dopuścił się naruszenia przepisu art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp i bezzasadnie odrzucił ofertę Warbud S.A. w Warszawie. Zgodnie z wymogami specyfikacji istotnych warunków zamówienia określonymi przez Zamawiającego, wykonawcy byli obowiązani załączyć do oferty kosztorys ofertowy wykonany na podstawie przedmiaru robót oraz dokumentacji projektowej. W wyjaśnieniach do specyfikacji, udzielonych w trybie art. 38 ust. 2 pzp, Zamawiający wskazał, że powinien być to kosztorys ofertowy szczegółowy, nie określając jednak dokładnych kryteriów, jakim powinien odpowiadać tego rodzaju kosztorys. Kryteria te Zamawiający wskazał dopiero przy rozstrzygnięciu protestu Warbud SA w Warszawie, podając, że definicja kosztorysu szczegółowego zawarta jest w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 24.01.2004 r. w sprawie metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego (Dz.U. nr 18 poz.172), a także w fachowym opracowaniu wydanym przez Stowarzyszenie Kosztorysantów Budowlanych i Zrzeszenie Biur Kosztorysowania Budowlanego pt. „Środowiskowe metody kosztorysowania robót budowlanych”.

Oceniając zasadność odrzucenia oferty Warbud SA w Warszawie, należy mieć na uwadze przede wszystkim naczelne zasady postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wyrażone w art. 7 ust. 1 pzp tj. zasadę zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Z obu tych zasad wynika bowiem nakaz dokonywania

oceny ofert według wcześniej sprecyzowanych i znanych wykonawcom kryteriów, na podstawie dokumentów przedłożonych we wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu i ofercie, nie zaś innej wiedzy zamawiającego. Rzeczą zamawiającego było zatem określenie istotnych warunków zamówienia w sposób jednoznaczny i zapewniający bezstronną ocenę ofert na podstawie jawnych i znanych wykonawcom kryteriów.

Jak słusznie zauważyła KIO, Zamawiający nie określił ani w specyfikacji istotnych warunków zamówienia ani w wyjaśnieniach udzielonych w trybie art. 38 ust.1 pzp definicji kosztorysu ofertowego szczegółowego a wskazane przez Zamawiającego w rozstrzygnięciu protestu rozporządzenie utraciło moc w dniu 23.06.2004r., zatem zawarte w nim definicje nie mogły w żaden sposób wiązać wykonawców. Ponadto rozporządzenie to określało metody sporządzania kosztorysu inwestorskiego stanowiącego podstawę ustalenia przez zamawiającego wartości szacunkowej zamówienia na roboty budowlane (art. 35 ust. 2a ustawy z dnia 10.06.1994r. o zamówieniach publicznych, Dz.U. z 2002r. nr 72 poz. 664 ze zm.), a zatem adresatem norm zawartych w tym akcie prawnym byli zamawiający, a nie wykonawcy. Podzielić należy także pogląd KIO, że Zamawiający nie mógł wymagać od wykonawców przedłożenia kosztorysu ofertowego szczegółowego sporządzonego zgodnie z metodą zawartą w opracowaniu wydanym przez Stowarzyszenie Kosztorysantów Budowlanych i Zrzeszenie Biur Kosztorysowania Budowlanego, skoro wymóg ten nie został zawarty ani w specyfikacji istotnych warunków zamówienia ani w wyjaśnieniach udzielonych w trybie art. 38 ust. 2 pzp. Jak już wyżej wskazano, obowiązkiem zamawiającego jest jednoznaczne sformułowanie istotnych warunków zamówienia, zapewniające ocenę złożonych ofert na podstawie znanych wykonawcom kryteriów. Skoro zatem zamawiający oczekiwał od wykonawców sporządzenia kosztorysów według określonych kryteriów, to winien je wyraźnie wskazać w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Biorąc powyższe pod uwagę należało dojść do wniosku, że oferta złożona przez Warbud SA w Warszawie, zawierająca kosztorys ofertowy, odpowiadała warunkom zamieszczonym w specyfikacji, a zatem brak było podstaw do jej odrzucenia. Nie może zatem ulegać wątpliwości, że Zamawiający naruszył przepis art. 89 ust.1 pkt 2 pzp.

Na aprobatę nie zasługuje natomiast stanowisko KIO, wedle którego bezzasadne odrzucenie oferty odwołującego nie miało wpływu na wynik postępowania, albowiem zostało ono unieważnione.

Zgodnie z art. 191 ust. 1a ustawy Prawo zamówień publicznych, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 4 września 2008r., Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi

naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania. Dla uwzględnienia odwołania konieczne jest zatem spełnienie łącznie dwóch przesłanek – naruszenie przepisów postępowania i wpływ naruszenia na wynik postępowania. Jak już wyżej wskazano, nie ulega wątpliwości, że zamawiający dopuścił się naruszenia przepisu art. 89 ust.1 pkt 2 pzp. Istotne stało się zatem ustalenie, czy naruszenie to miało wpływ na wynik postępowania. Zdaniem Sądu podzielić należy w tym zakresie stanowisko skarżącego, wedle którego ocena wpływu naruszenia na wynik postępowania wymaga ustalenia, jakie skutki dla prowadzonego postępowania wywołała czynność zamawiającego, będąca przedmiotem protestu, a następnie odwołania.

W niniejszej sprawie, wskutek bezzasadnego odrzucenia oferty Warbud S.A., oferta ta nie została dopuszczona do wyboru najkorzystniejszej oferty. Z kolei pozostałe oferty zawierały cenę przewyższającą kwotę, którą zamawiający mógł przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, co w konsekwencji skutkowało unieważnieniem postępowania. Jednocześnie jednak należy zauważyć, że oferta odwołującego zawierała cenę, która nie przewyższała kwoty, którą zamawiający mógł przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, a zatem, gdyby oferta ta nie została odrzucona, nie zaszłyby przesłanki do unieważnienia postępowania na podstawie wskazanej przez zamawiającego. W tym stanie rzeczy uznać należało, że skutkiem bezzasadnego odrzucenia oferty było nie tylko niedopuszczenie oferty wykonawcy do oceny w procesie wyboru najkorzystniejszej oferty, lecz także unieważnienie postępowania. Nie ulega zatem wątpliwości, że naruszenie przepisów ustawy przez zamawiającego miało wpływ na wynik postępowania, a zatem spełniona została przesłanka wskazana w art. 191 ust.1a pzp, uzasadniająca uwzględnienie odwołania.

Zgodnie z art. 191 ust. 2 pkt 1 i 2 pzp uwzględniając odwołanie Izba może nakazać wykonanie lub powtórzenie bądź unieważnienie czynności zamawiającego. Zastosowanie tych środków winno zmierzać do przywrócenia stanu zgodnego z prawem, a więc stanu sprzed naruszenia przepisów ustawy. Środki te muszą zatem obejmować nie tylko zaskarżoną czynność zamawiającego niezgodną z prawem, lecz także wszelkie jej skutki, w tym czynności zamawiającego niebędące co prawda przedmiotem zaskarżenia, lecz pozostające w ścisłym związku z wadliwą czynnością. Podzielić w tym zakresie należy w pełni stanowisko wyrażone w skardze, bowiem dopiero objęcie rozstrzygnięciem zarówno zaskarżonej czynności jak i jej następstw zapewni pełną ochronę interesu prawnego wykonawcy i umożliwi przywrócenie stanu zgodnego z prawem.

Bez znaczenia jest przy tym, że zgodnie z art. 184 ust. 1a pzp w postępowaniu o wartości niższej niż określona w art. 11 ust. 8 pzp, nie przysługuje odwołanie od

rozstrzygnięcia protestu dotyczącego unieważnienia postępowania. W tego rodzaju postępowaniach rozstrzygnięcie protestu dotyczącego unieważnienia postępowania nie może co prawda stanowić samodzielnej podstawy odwołania, o czym wspomniano już w początkowej części rozważań, co jednakże nie wyklucza możliwości nakazania zamawiającemu unieważnienia postępowania na podstawie art. 191 ust. 2 pkt 2 pzp. Orzekanie w przedmiocie rozstrzygnięcia protestu na czynność unieważnienia postępowania, o czym stanowi art. 184 ust. 1a pzp odróżnić bowiem należy od stosowania środków prawnych niezbędnych do przywrócenia stanu zgodnego z prawem, przewidzianych w art. 192 ust. 2 pzp. Jak już wyżej wskazano, rozstrzygnięcie uwzględniające odwołanie powinno obejmować nie tylko zaskarżoną czynność, lecz także jej następstwa. Skoro zatem unieważnienie postępowania było w niniejszej sprawie skutkiem bezzasadnego odrzucenia oferty odwołującego, to nie może ulegać wątpliwości, że pełną ochronę interesu prawnego wykonawcy zapewni jedynie nakazanie unieważnienia czynności odrzucenia oferty i czynności unieważnienia postępowania.

W tym stanie rzeczy nie mogło zasługiwać na uwzględnienie twierdzenie zamawiającego, iż odwołujący nie miał interesu prawnego we wniesieniu odwołania. Jak słusznie wskazał skarżący, interes prawny istnieje wówczas, gdy w konkretnym postępowaniu w wyniku naruszenia prawa przez zamawiającego wykonawca traci możliwość uznania jego oferty za najkorzystniejszą. Zamawiający, twierdząc, że unieważnienie postępowania jest równoznaczne ze stwierdzeniem, że straciło ono swój byt, a odwołujący nie ma interesu prawnego do skarżenia odrzucenia oferty, gdyż wszystkie czynności dokonane w unieważnionym postępowaniu zostały zniesione, ma rację tylko częściowo. Jak już wyżej wskazano, w niniejszej sprawie pomiędzy naruszeniem przepisów postępowania przez zamawiającego a unieważnieniem postępowania istniał związek przyczynowo-skutkowy. Okoliczności tych nie można zatem rozpatrywać rozłącznie. Interes prawny nie istniałby więc tylko wówczas, gdyby unieważnienie postępowania nastąpiło z przyczyn niewynikających ze stwierdzonego naruszenia przepisów. W takim bowiem przypadku wadliwość odrzucenia oferty nie miałaby żadnego wpływu na wynik postępowania. W niniejszej sprawie unieważnienie postępowania stanowiło skutek wadliwej czynności zamawiającego, a zatem odwołujący, domagający się unieważnienia tejże czynności, miał interes prawny we wniesieniu odwołania.

Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem zamawiającego, zgodnie z którym sam fakt upływu terminu związania ofertą stanowi podstawę oddalenia skargi. Należy mieć

bowiem na uwadze, że sądowa kontrola postępowania odwoławczego w zakresie udzielania zamówień publicznych okazałaby się iluzoryczna, gdyby uznać, że upływ terminu związania ofertą po ostatecznym rozstrzygnięciu protestu powoduje bezprzedmiotowość skargi. Zamawiający stwierdził również, że upływ terminu związania ofertą powoduje niemożność zawarcia ważnej umowy, a co za tym idzie konieczność unieważnienia postępowania. Należy jednak mieć na uwadze, że zgodnie z przepisem art. 146 ust. 1 pkt 7 pzp w aktualnym brzmieniu umowa jest nieważna tylko wówczas, gdy została zawarta w terminie krótszym niż 10 albo 7 dni w zależności od wartości zamówienia od dnia przekazania zawiadomienia o wyborze oferty. Podkreślić przy tym należy, że przepis ten należy stosować w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 4.09.2008r., o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych i niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 171 poz. 1058), co a contrario wynika z art. 4 ust. 4 tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 198 ust. 2 pzp w zw. z art. 191 ust. 2 pkt 1 i 2 pzp oraz art. 198 ust. 3 pzp w zw. z art. 187 ust. 4 pkt 8 uwzględnił odwołanie i zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że odrzucił odwołanie w zakresie dotyczącym unieważnienia postępowania oraz nakazał zamawiającemu Urzędowi Morskiemu w Słupsku unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego Warbud SA w Warszawie i unieważnienia postępowania oraz nakazał Zamawiającemu powtórzenie czynności badania i oceny ofert.

Skarżący wygrał proces, a zatem, na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu wskazanej w art. 98 § 1 kpc, Zamawiający winien zwrócić skarżącemu poniesione przez niego koszty procesu. Z tego też względu Sąd na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. W sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz.1349 ze zm.) zasądził od Zamawiającego Urzędu Morskiego w Słupsku na rzecz Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych kwotę 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Ponadto na podstawie art. 113 ust.1 w zw. z art. 34 ustawy z dnia o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściągnąć od Zamawiającego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku kwotę 3 000 zł tytułem opłaty stałej od skargi, od której uiszczenia skarżący był zwolniony z mocy ustawy.